

DIARI DEL FESTIVAL

58 FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA
DIJOURS 9 I DIVENDRES 10 D'OCTUBRE DE 2025

LA VANGUARDIA

3
Un record de David Lynch

7 ENTREVISTA
Chris Stuckmann

8 ENTREVISTA
Paco Plaza

11
¡Este mono te va a matar!

RABBIT TRAP

Daphne i Darcy, un matrimoni d'artistes musicals de Londres que es traslladen al bell mig de la natura per crear un àlbum a partir dels mistics sons que enregistren, es troben un dia amb un misteriós nen que, a poc a poc, anirà envaint el seu espai personal, trastocant profundament les seves emocions.

DEAD LOVER

Grace Glowicki escriu, dirigeix i protagonitza aquesta fantasia de baix pressupost sobre un amor que tot ho pot. Una enterradora pudent per fi troba l'home dels seus somnis, però un incident marítim li arrabassarà tràgicament. Desconsolada i amb l'ajuda d'experiments científics, intentarà ressuscitar-lo.

THE THINGS YOU KILL

Després de perdre la seva mare, l'Ali, un professor d'universitat en crisi que porta una temporada a l'estranger, s'entesta en esbrinar la veritat del que ha passat i acaba entrant en un fosc cercle de secrets familiars i venjança que el farà dubtar, fins i tot, de la seva pròpia integritat.

BLAZING FISTS

Nunca nos cansaremos de la polivalencia de nuestro amado Takashi Miike, pero tampoco nos vamos a quejar si decide regresar al cine de acción. Miike demuestra una vez más su maestría a la hora de retratar la violencia con la historia de dos amigos que deciden participar en un torneo de artes marciales.

MOTHER'S BABY

Johanna Moder presenta este inquietante thriller en el que Julia, una directora de orquesta, se somete a un pionero tratamiento de fertilidad. El parto se complica y el bebé es ingresado de urgencia. Cuando Julia lo recupera, empieza sospechar que no se trata de su hijo.

V/H/S/HALLOWEEN

Desde V/H/S/94 es tradición encarar Halloween con una nueva entrega de nuestra antología favorita. Con la participación de directores de la talla de Paco Plaza, Anna Zlokovic o Casper Kelly, V/H/S/Halloween promete dejarnos sin respiración gracias a sus salvajes propuestas.

TAMALA 2030: A PUNK CAT IN DARK

Tamala es una adorable gata punk en el distópico Tokio de los Gatos en el año 2030. Junto a su amigo, el detective Michelangelo, investigará la misteriosa desaparición de decenas de personas. El enigmático dúo artístico t.o.L dirige esta fábula, inspirada en la pandemia de la COVID como telón de fondo.

ABOUT A HERO

"¡Ningún ordenador creará una película tan buena como la mía ni en 4.500 años!". Esta sentencia, de Werner Herzog, fue el pistoletazo de salida para *About A Hero*, de Piotr Winiewicz, un filme que parte de un guion generado por una IA y que sumerge al (supuesto) director alemán en una misteriosa trama.

SHAM

Un estudiante muestra signos de trauma, lo que lleva a sus padres a sospechar de su profesor de secundaria. Como no puede ser de otra manera, nada es lo que parece. Con *Sham*, Takashi Miike muestra su faceta más reflexiva en este thriller judicial donde la violencia se esconde en el alma de sus personajes.

ARCO

L'Arco, un nen de deu anys que viu en un futur llunyà, aterra per accident al nostre present. Allà coneix l'Iris, una nena de la mateixa edat que l'ajudarà a tornar a casa seva. Enlluernadora animació amb missatge sobre la crisi climàtica que compta amb les veus de Louis Garrel i Vincent Macaigne.

ALPHA

La directora de *Titane* no renuncia als seus temes predilectes: relacions familiars i body horror són els dos ingredients clau de la seva última proposta, que va passar per la Secció Oficial de Canes el passat maig. Alpha, una adolescent inquieta, arriba una nit a casa amb un tatatge al braç. La seva mare, una infermera que arrossega un trauma relacionat amb una malaltia de la sang, es veurà envaïda per la por i el desassossec, emocions que la portaran a connectar amb moments d'un passat dolorós que va viure amb el seu germà Amin, interpretat per un Tahar Rahim descomunal i irreconeixible.

TRANSCENDING DIMENSIONS

Toshiaki Toyoda nos sumerge en una experiencia sensorial y cósmica a través de una historia en la que el jazz y la brujería fluyen en perfecta armonía. Tras la desaparición del monje Rosuke, su amante Nonoka se embarca en un viaje que la llevará al planeta Kelman, donde conocerá a un misterioso anciano.

THE VINCENT PRICE LEGACY

Laurent Ohmansiek se adentra en el inmenso legado de una de las figuras más significativas del terror: Vincent Price. Con la participación de personalidades como Joe Dante, Alice Cooper, Rob Zombie, Mick Garris o John Landis, el documental explora la influencia de Price en el cine y su lado más personal.

MERMAID +THE SURRENDER +13 DAYS TILL SUMMER

La maratón de bienvenida ofrece un espectacular crisol de miradas sobre el fantástico actual. *Mermaid* se centra en la relación entre un perdedor y una inquietante sirena en la soleada Florida, *The Surrender* nos sitúa ante un siniestro ritual familiar, y *13 Days Till Summer* un slasher que sorprende con su giro final.

THE INFINITE HUSK

Una extraterrestre arriba al nostre planeta i s'instal·la al cos d'una jove de Los Angeles. La seva missió a la Terra és espïar un altre alienígena i alhora descobrir la potencial amenaça d'una nova i perillosa ciència. Sofisticat thriller que fa que ens preguntem què significa ser un ser humano.

VEIEJA LOCA

Produïda per J.A. Bayona i protagonitzada per Carmen Maura, Gran Premi Honorífic d'enguany, el film de Martín Mauregui es construeix com un duet interpretatiu entre l'actriu de *La comunidad* i l'uruguaià Daniel Hendler, on el segon haurà de fer ús de l'enginy per escapar dels paranys de la primera.

SHELBY OAKS

El crític de cinema Chris Stuckmann, que compta amb més de dos milions de subscriptors al seu canal de YouTube, s'atreveix amb la direcció i estrena la seva òpera prima al Festival, un found footage produït per Mike Flanagan, Màquina del Temps de la passada edició, que promet ser una de les sorpreses indies de l'any. La Mia accepta participar en un documental sobre un misteriós cas paranormal que va tenir lloc a Shelby Oaks, poble on la seva germana va desaparèixer fa dotze anys. La recerca esdevindrà obsessiva quan la Mia faci memòria i recordi moments pertorbadors de la seva infància amb la Riley.

MEMORY HOTEL

Mayo de 1945. Sophie trata de huir del frente ruso junto a sus padres. Durante una pelea con dos soldados nazis en un hotel, Sophie pierde la memoria y se queda atrapada en ese lugar, trabajando como cocinera. Heinrich Sabl teje una fábula sobre la memoria en esta joya del stop motion europeo.

TORNADO

El director del neo-western *Slow West* ens trasllada a 1790 per explicar-nos una història de venjança i masculinitats tòxiques. La Tornado és una jove japonesa que, juntament amb el seu pare, es guanya la vida gràcies a un espectacle de titelles. Quan es topa amb Sugarman i el seu fill, líders d'una banda de criminals, la vida de la noia donarà un tomb: després de perdre el seu pare i robar l'últim boti dels malefactors, haurà d'empegar-se-les per sortir amb vida i honorar la mort del seu progenitor.

PRIMATE

Johannes Roberts se ha consolidado como una figura esencial del terror desenfadado y festivo de los últimos años, gracias a títulos como *A 47 metros* o *Resident Evil: Bienvenidos a Raccoon City*. Con *Primate*, Roberts mantiene su apuesta por una serie B estilizada, con el entretenimiento como objetivo principal. Lucy regresa a casa y se reencuentra con su familia y con Ben, un chimpancé que tienen como mascota. Ben contrae la rabia durante una fiesta, poniendo la vida de Lucy y de sus amigos en peligro.

LA VIRGEN DE LA TOSQUERA

L'argentina Laura Casabé, directora de *Los que vuelven*, s'atreveix amb l'adaptació de dos relats d'una de les escriptores més reputades de l'actualitat, tant dins com fora del gènere. "La virgen de la tosquera" i "El carrito", escrits per Mariana Enriquez, serveixen com a punt de partida a la cineasta per a generar una atmosfera asfixiant transitada per uns personatges vinculats a la màgia negra i altres encanteris. Atenció amb el gran debut en l'actuació de Dolores Oliverio, que interpreta a la protagonista.

1000 WOMEN IN HORROR

Al llarg de la història del cinema les dones han protagonitzat infinitat de malsons audiovisuals. Amb Donna Davies a la direcció i Alexandra Heller-Nicholas com a guionista, aquest documental pretén retre homenatge a totes aquelles presències femenines que han encapçalat les nostres històries de terror preferides.

PIRAÑA

A rebufo del èxito de *Tiburón*, que cumple ahora 50 años, numerosos jóvenes fueron carnaza de todo tipo de bichos en la gran pantalla a finales de los setenta. Ya fueran mamíferos—*Grizzly*—, insectos—*The Savage Bees*—, u otros escualos—*¡Tintorera!*—, la fórmula estaba en su máximo apogeo. Sin embargo, pocos de aquellos *exploitation* permanecerían en el imaginario colectivo como lo hiciera *Piraña*, de Joe Dante. Un divertido vehículo con más muertes, más sangre y más chicas en bikini, que sus predecesoras, y un afilado sentido del humor que, años después, sería la seña de identidad de un gran cineasta del género.

Pablo Ruzafa

THE HOME

Pete Davidson protagonitza l'última proposta de James DeMonaco, director de *The Purge: La noche de las bestias* (2013), un descens als inferns de les residències de la tercera edat que, a més de significar una forta crítica al sistema d'atenció als ancians, té un últim acte tan esgarriós com sorprenent.

EL PROFESOR CHIFLADO

L'hilarant i brillant Jerry Lewis dirigeix, escriu i protagonitza aquesta imaginativa comèdia que passa pel filtre de l'humor la cèlebre novel·la de Robert Louis Stevenson, *L'Estrany cas del Dr. Jekyll i Mr. Hyde*. Un film que, més enllà dels seus divertits gags i les estridències del seu protagonista, aborda amb molta intel·ligència qüestions de pes com l'autoestima i l'autoacceptació en un temps dominat per les aparences.

Pablo Ruzafa

DOG OF GOD

Raitis i Lauris Abele dirigen esta potente animación realizada con rotoscopia. Livonia, una aldea sueca del siglo XVIII, es testigo de la llegada del Perro de Dios, quien dice ser un hombre lobo de ochenta años. Psicodelia y folk horror se dan la mano en una propuesta tan sugerente como provocadora.

CAP MÀ SENSE MORITZ

MORITZ, PATROCINADOR PRINCIPAL DE
SITGES - FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA
FANTÀSTIC DE CATALUNYA

Moritz en recomana el consum responsable

TE ESTAMOS ESPERANDO...
WWW.AULLIDOS.COM
EL PORTAL N°1 DE TERROR Y FANTÁSTICO

THE TRUE BEAUTY OF BEING BITTEN BY A TICK

Todo parece ir bien cuando Yvonne se traslada a un bucólico retiro rural junto a un grupo de amigos que le prometen un fin de semana relajante que le ayude a superar sus problemas. Cuando Yvonne sufre la picadura de una garrapata, tanto el entorno como las relaciones se irán tornando más siniestras.

LOVE KILLS+TOUCH ME +HOLD THE FORT

Esta maratón incluye tres miradas del fantástico contemporáneo más independien- te. *Love Kills* nos presenta a Helena, una joven vampiresa que se irá adentrando en los peligros de São Paulo, poniendo a prueba su mortalidad. En *Touch Me*, dos amigos se vuelven adictos al roce con un alienígena narcisista en una deliran- te comedia de terror y ciencia ficción. Por último, *Hold the Fort* sigue a Lucas y Jenny, quienes, tras comprar una casa, descubren una problemática y monstuo- sa asociación de propietarios.

CORAZÓN DE LAS TINIEBLAS (HEART OF DARKNESS)

Rogério Nunes lleva a la animación la obra inmortal de Joseph Conrad en su òpera prima. La búsqueda del coronel Kurtz se traslada en esta ocasión del Congo a las profundidades de un Río de Janeiro distópico y ciberpunk. Un retrato audaz de nuestra sociedad que nos advierte de un futuro preocupante.

TOGETHER

Michael Shanks debuta en el llargmetratge amb aquest personal relat sobre la toxicitat de les relacions romàntiques utilitzant un suggeridor body horror per parlar de la co- dependència. Encapçalada per Alison Brie i Dave Franco, parella sentimental i artística, la història segueix a dos joves enamorats que es traslladen de la ciutat al camp, allunyant-se de la societat i sumint-se en la quietud rural. Després de beure aigua d'una cova on tots dos cauen per accident, quelcom estrany comença a succeir en els seus cossos: no poden viure l'un sense l'altre. Acabarà amb ells el poder de l'atracció?

XANA Y EL SECRETO DEL TIEMPO (THE GIRL WHO STOLE TIME)

En la China de los años treinta, la joven Qian Xiao obtiene el poder de controlar el tiempo, lo que la convierte en el blanco de poderosas fuerzas que la obligarán a pagar el precio de su don. Inspirada en una pérdida personal de sus directores, la película es un relato tan emotivo como honesto.

MAG MAG

La japonesa Yuriyan Retriever, amb llarg recorregut com a còmica al seu país d'origen, parteix de les seves experiències personals per construir aquesta història de fantasmes que barreja amb enginy moments terrorífics amb un humor hilarant que recorda a l'última etapa del cineasta Hideo Nakata.

EL BAILE DE LOS VAMPIROS

Enamorado de los clásicos de la Hammer y de unas formas heredadas del cine de monstruos clásico, Roman Polanski firma una estupenda parodia que es en el fondo un gran homenaje. El cineasta domina los tiempos cómicos con una colección de gags para el recuerdo, sin perder nunca la esencia y las formas de lo que debe ser una auténtica película de Drácula. Con un sofisticado trabajo de arte de Fred Carter, que remite a los mejores exponentes del género, el filme consigue una atmósfera de lo más sugerente, transitando entre comedia y terror con absoluta maestría.

Pablo Ruzafa

BOKSHI

Traumatizada por la violenta desaparición de su madre, Anahita encuentra consuelo en Shalini, su profesora de Historia. Durante una excursión a un misterioso yacimiento prehistórico, deberá enfrentarse a un destino tan aterrador como inevitable. Bhargav Saikia firma su òpera prima en clave de folk horror indio, un relato sobre la brujería y la conexión con la Tierra. Una sugerente propuesta sensorial, en la que resuenan influencias de títulos impres- cindibles como *La bruja*, *In the Earth* o *Midsommar*.

DEATH OF A UNICORN

Paul Rudd i Jenna Ortega son pare i filla a l'òpera prima d'Alex Scharfman, produïda pel director i guionista Ari Aster. El que havia de ser un cap de setmana tranquil i luxuriós es convertirà, arran d'un petit accident on atropellen un unicorn, en una batalla on tothom és l'objectiu a batre.

KARMADONNA +DOLLY+MEAT KILLS

Yelena, la protagonista embarassada de *Karmadonna*, serà obligada a través d'una misteriosa veu que surt dels seus auriculars a cometre fets terribles si vol que el seu futur nadó neixi viu. Sobre maternitat també parla *Dolly*, on un corpulent assassí transvestit a segresta la Macy, a qui decideix cuidar com si fos la seva filla. La protagonista de *Meat Kills* haurà de lluitar per la seva existència quan la Nasha, líder d'un grup activista radical, i un granger a qui volen boicotejar, inicien una batalla mortal.

PICNIC EN HANGING ROCK

Amb el lirisme i les formes poètiques que caracteritzen la filmografia de Peter Weir, el cineasta narra la inquietant i aterridora història real d'un grup de noies desaparegudes el dia de Sant Valentí de 1900 durant una excursió a Hanging Rock. Un film ambigu amb un gran poder de seducció, que converteix el paisatge en un personatge més, transformant-lo en un paratge d'ensomni però, alhora, inquietant. Un viatge ple de sorpreses que no ofereix respostes, i que aconseguix romandre en la ment de l'espectador molt de temps després d'abandonar la sala.

Pablo Ruzafa

BUFFET INFINITY

Mención Especial del Jurado en la última edición del Fantasia Festival, la òpera prima de Simon Glassman es un original experimento tanto narrativo como visual. A través de decenas de falsos anuncios de una televisión local, seremos testigos de la siniestra rivalidad entre dos restaurantes vecinos.

Chris Stuckmann inaugura Panorama amb la seva primera i esperada pel·lícula: *Shelby Oaks*.

Chris Stuckmann

Per Javier Parra

El youtuber i crític de cinema fa realitat el seu somni de dirigir una proposta terrorífica, la qual ha tirat endavant mitjançant *crowdfunding* i amb el recolzament de Mike Flanagan com a productor.

Quina és la teva relació amb el Festival de Sitges?

Sempre he sigut fan de Sitges. Quan vaig començar a dirigir curtmetratges, la meua intenció era la de poder estar present al festival amb un dels meus treballs. Ho vaig provar amb *Las rubias* [el seu primer curt, del 2016], intentant convèncer que jugava als límits del terror, però no va colar.

D'on va sorgir la idea de *Shelby Oaks*?

El 2016, la meua esposa i jo vam fer un sketch a YouTube per al nostre especial anual de Halloween. Vam filmar tot un segment on, en certa manera, ens aguaitava un assassí al bosc. Era seguint el mètode de found footage i ens vam divertir molt fent-ho. Només ho filmàvem nosaltres i no hi havia cap ajuda ni equip extern. Després d'això, la primera idea va ser rodar la pel·lícula nosaltres mateixos amb pocs diners i pujar-la a YouTube. I així va començar tot.

Quines han estat les teves principals referències?

Sens dubte: *Lake Mungo* i *Noroi*, dos falsos documentals excepcionals.

Creus que el found footage està infravalorat? Quins són els teus found footage preferits? I els que la gent hauria de conèixer?

Crec que part d'això es deu probablement al fet que a vegades se'l considera un subgènere que els cineastes creen només per a ser gar- repes, i no és així, és molt més que això. És a dir, requereix molta feina crear alguna cosa que se senti autèntica. A més dels que ja he dit al principi, m'agrada molt *[REC]*, l'original (per descomptat) i *Monstruos*. També hi ha un bastant bo anomenat *Savageland* i no es parla gaire de *The Last Broadcast*. Aquesta sí que és una pel·lícula subestimada.

Com abordes la transició de crític de cinema a director? Sents alguna pressió extra?

Diria que sempre hi ha pressió per fer una pel·lícula, passi el que passi i es vingui d'on

es vingui. I mai m'he considerat només crític de cinema. Des de jove sempre m'he considerat cineasta. Per a mi, es tracta de tenir l'oportunitat de fer el que sempre he volgut fer. I de poder reunir un grup de persones en qui confiar, que treballen àrduament per fer les millors pel·lícules possibles.

Com va arribar Mike Flanagan al projecte?

Conec al Mike des que va fer *Oculus*, *el espejo del mal*. Ens vam fer amics quan vaig fer un vídeo recomanant que tothom veiés la seva pel·lícula. Al principi, només ens escrivíem per correu electrònic i parlàvem de les pel·lis que ens agradaven. Amb els anys, va començar a sentir més curiositat pel que jo escrivia i em va demanar de llegir alguna cosa. Així, es va convertir en una espècie de mentor. Em va indicar a qui evitar a Hollywood i amb qui reunir-me. Em va oferir la seva opinió sobre els meus guions i va arribar a llegir *Shelby Oaks*, el primer esborrany, i li va semblar genial. Després de filmar-la, li vaig ensenyar un muntatge de dues hores i mitja, sense efectes especials, ni efectes de so ni música. Era el pitjor que la pel·lícula podria arribar a ser. I li va encantar. Llavors va ser quan va voler participar oficialment, unint-se al projecte com a productor executiu.

Camille Sullivan, la protagonista, està impressionant. Com va ser treballar amb ella?

La Camille és increïble. La vaig veure a *Hunter Hunter* (2020) i em va impressionar moltíssim. Mentre apareixien els crèdits finals, li vaig enviar un missatge al nostre productor, Aaron, i li vaig dir: "Crec que hem trobat a la nostra Mia". Vam demanar una reunió amb ella i li va encantar el guió, així que no vam fer cap audició. La vaig contractar immediatament i en vaig quedar molt, molt impressionat. Tornaria a treballar amb ella un milió de vegades.

Com a expert, com veus l'actual panorama del cinema de terror?

Si només et fixes en aquest mes d'octubre, acabo de veure *Bone Lake*, que m'ha encantat. Igual que *Good Boy*. Estic molt emocionat amb la pròxima estrena de *Black Phone 2*, que encara no he vist. Conec a l'equip i són gent genial, segur que han fet una molt bona feina. Estem en un moment en què els cineastes s'estan unint i donant suport mutuament. I és realment emocionant veure això: no es tracta només que s'estrenin bones pel·lícules, sinó veure com la comunitat del terror també està prosperant.

Quins són els teus referents clàssics?

Per triar la meua favorita, depèn una mica del dia... Crec que també és una qüestió generacional. Perquè si li preguntés a algú de vint-i-tants anys, potser triaria una pel·lícula dels noranta, però la meua generació tendeix a fixar-se més en els 60 i 70. *L'Exorcista* original és perfecta. Sé que hi ha molt de debat sobre si *Tauró* és de terror, però té tants elements d'horror que fàcilment podria classificar-la, almenys parcialment, en aquesta categoria. Recordo la primera vegada que vaig veure *Psicosi* a la tele quan tenia cinc anys i em va fascinar. Mai oblidaré aquesta experiència. Sens dubte, aquests són alguns dels meus màxims referents.

Tens algun director preferit?

Shyamalan. M'encanten les seves pel·lícules des que era adolescent. Ell és realment la raó per la qual faig pel·lícules. Em van inspirar moltíssim les seves primeres i encara l'admiro com a cineasta. Sí, sens dubte és el més gran.

Què es trobarà la gent quan vagi a veure *Shelby Oaks*?

Vull que s'espantin, que s'espantin molt.

Recomanes als directors novells tirar endavant una producció amb micromecenatge, tal com has fet tu? Quins consells els donaries?

I tant. Ho recomano cent per cent, a mi m'ha servit molt. Jo crec que continuaré fent el que estic fent ara. Vaig a un festival de cinema on coneixeré altres cineastes. I crec que això és el que realment està marcant la meua carrera. Vaig començar a assistir a molts festivals de cinema de gènere com el Fantasic Fest i el Fantasia, entre d'altres. Això ha fet que em pugui relacionar amb gent a la qual respectava molt i que esperava conèixer i establir connexions amb gent que també estava fent coses, en lloc de quedar-me a casa esperant trobar un guió que algú volgués.

Quin seria el teu projecte somniat?

Això és una quimera. No crec que succeeixi mai. Però sempre he volgut fer una adaptació de *Metroid*, la saga de videojocs de Nintendo. ■

Les diaboliques

GERMANES

A *Hermanas* (Brian de Palma, 1972), les protagonistes no són només bessones, sinó que van ser separades quirúrgicament en el passat. Aquest és el punt de partida d'una relació disfuncional que el director de *Carrie* dissectiona en un thriller sobre traumes i patologies compartides. Danielle i Dominique responen a l'estructura stevensoniana de Jekyll i Hyde: la segona funciona com la part fosca i violenta de la primera, tot i que en aquest cas, en comptes de parlar sobre la repressió masculina, es tracta el tema de la patologització de la dona.

Les relacions entre germanes han protagonitzat infinitat de pel·lícules, especialment dins del terror, gènere on situem emblemàtics exemples com la coreana *2 hermanas* (Kim Jee-woon, 2003) o la canadense *Ginger Snaps* (John Fawcett, 2000). Si ens submergem en la programació d'enguany, trobarem un seguit de sororitis consanguínies que faran parlar molt, començant per la de la Mia i la seva germana perduda Riley a *Shelby Oaks*. La Mia accedirà a participar en un documental que vol explorar el cas gràcies a unes noves pistes. Un relat sobre la identitat, la memòria compartida i les seves trames.

Tant a *Alpha* (Julia Ducournau) com a *Man Finds Tape* (Paul Gandersman, Peter S. Hall) ens trobem amb dues dones preocupades pels seus respectius germans. En el film francès, el terrorífic no és la relació entre ells, sinó la majestuositat d'unes cures que aconsegueixen travessar qualsevol barrera. En el segon cas, la documentalista Lynn Page torna al seu poble per investigar uns enigmàtics fets que ningú recorda, moment en què es retroba amb un germà del qual desconfia, però amb qui s'ha d'aliar per sortir-se'n.

La veritable història de germanes d'aquesta edició, però, és la que ens explica Emilie Blichfeldt a *La hermanas fea*. La noruega actualitza el clàssic de La Ventafocs convertint-lo en una ferotge crítica als cànons de bellesa. Elvira se sotmetrà a sàdics experiments estètics per tal de superar l'atractiu natural de la seva germana Agnes, la preferida de tots, i també, per descomptat, del príncep pel qual ambdues competeixen.

BELIT LAGO

2025

FLAIXBAC®

SITGES
58 FESTIVAL INTERNACIONAL DE
CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

FLAIXBAC COL·LABORA AMB
SITGES - 58 FESTIVAL INTERNACIONAL
DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

09.10-19.10

SI PASSA EN UN HOTEL
ENCANTAT O EN UN
PLANETA ESTRANY,
ÉS A LA FNAC.

PERQUÈ EL CINEMA FANTÀSTIC ÉS A LA FNAC.

Paco Plaza

Pieza clave del género fantástico en España, Paco Plaza llega al Festival para presentar “Ut Supra Sic Infra”, uno de los segmentos de la nueva entrega de *V/H/S*, una de las franquicias más importantes de los últimos años, que regresa con *V/H/S/Halloween*.

Por Guillermo Tato

Pocos directores nacionales representan tan bien el espíritu de Sitges como Paco Plaza. Con una filmografía que abarca desde el terror más tradicional (*Verónica*) hasta el thriller más puro (*Quien a hierro mata*), no cabe duda del compromiso del cineasta valenciano con el género. Ahora, con *V/H/S/Halloween*, Plaza regresa a sus orígenes. Con la sombra de *[REC]* siempre presente, es capaz de devolvernos al terror en su estado más puro. Todo ello amparado, tras la participación de Nacho Vigalondo en *V/H/S Viral*, por una saga que ha logrado convertirse en un evento anual muy esperado por todos los fans del género. Plaza nos cuenta la génesis de “Ut Supra Sic Infra” y su experiencia en el rodaje.

“Quería formar parte de una familia, la de la gente que a lo largo de los años va colaborando con *V/H/S*”

¿Cómo llegas a *V/H/S/Halloween*?

Los productores llevaban tiempo hablando conmigo, pero siempre había coincidido que estaba rodando. Por suerte este año, como no tenía rodaje, los astros se alinearon. La verdad es que tenía ganas, porque era una oportunidad de hacer algo más ligero, con menos presión que una película. Y, sobre todo, quería formar parte de una familia, la de la gente que a lo largo de los años va colaborando con *V/H/S*. Creo que es una saga a la que todos los fans del terror le tenemos mucho cariño y tener la oportunidad de formar parte de ella me hacía ilusión.

Te iba a preguntar justo eso, por el tipo de libertad que te han dado.

Era un rodaje corto, de cinco días, en el que contábamos con libertad creativa total. Además, al rodar en España, nos convertimos en una especie de guerrilla, lo que nos permitió ir más aún por nuestra cuenta. Los productores, Josh Goldbloom y Michael Schreiber, estaban encantados de que hiciéramos lo que quisiéramos en todo momento.

¿Cómo ha sido trabajar de nuevo con Alberto Marini después de tanto tiempo?

Con Beto llevo una trayectoria de muchísimos años desde los tiempos en que los dos estábamos vinculados con Filmax. *Romasanta* fue la primera vez que trabajamos juntos, hace más de veinte años. Después hemos retomado la colaboración con *Freddy* en *Historias para no dormir*. A Beto lo considero un amigo, además de un gran conocedor de los mecanismos del género. Básicamente, con *V/H/S/Halloween* nos hicieron un regalo que nos permitió inventarnos juntos una historia y rodarla. Es algo único por lo que agradezco la confianza de los productores al no ponernos ningún tipo de cortapisa.

¿A la hora de trabajar te ha definido de alguna forma el tono que define la saga *V/H/S*?

La verdad es que no. Ha sido un poco desconcertante porque no teníamos contacto alguno con los otros equipos. O sea, yo no tenía ni idea de lo que estaban haciendo Casper Kelly o Anna Zlokovic. Sabíamos el nombre de los directores, pero no sabíamos de qué iban sus historias. Y de hecho, no las vimos todas completas hasta la proyección en el Fantastic Fest de Austin, ahora hace un par de semanas, que es cuando vimos el resultado final. Creo que se

trata de uno de los *V/H/S* más heterogéneos por la diversidad forma y casi de género que hay.

“Ut Supra Sic Infra” es el título de tu segmento. ¿El latín forma parte de la identidad que tienes de lo siniestro?

El latín en esta ocasión es lo que sirve como un mecanismo para una invocación. Es un idioma que tenemos muy asociado a lo ritual, a lo antiguo, a la tradición más arcaica, como las misas que se dejaron de hacer en latín no hace tanto tiempo. Lo relacionamos con algo que nos es propio, que define de dónde venimos. Como latinos que somos es parte de nuestro origen, pero también es algo que esconde secretos arcaicos. Por eso creo que si te pones a hacer un conjuro, es mucho mejor hacerlo en latín que en cualquier otro idioma.

“Era un rodaje corto, de cinco días, en el que contábamos con libertad creativa total”

Cuando has hablado de un rodaje de cinco días me ha venido a la cabeza un tipo de rodaje más punk que me ha recordado a *[REC]*.

Sí que se parece. La verdad es que he tenido sensaciones muy similares a cuando Jaume y yo rodamos *[REC]*. Ha sido como volver al rock and roll de la juventud. En especial por esa mezcla de factores que se han dado: la premura en el tiempo, los recursos limitados con los que contábamos y el saber que tienes que entregar algo contundente con muy pocos elementos. Además todo eso en el formato del cortometraje, que hacía mucho que no trabajaba. La verdad es que ha

sido una experiencia muy bonita. De alguna forma ha sido como reconectar con el fan del terror que llevo dentro que quería hacer cine. Y de esa forma volver un poco a esa inocencia, a esa manera más impulsiva y más salvaje de hacer cine. Ha sido algo muy bonito y me he sentido rejuvenecido.

“He tenido sensaciones muy similares a cuando Jaume y yo rodamos *[REC]*”

¿Es factible que puedas volver a trabajar con una productora internacional o se trata de una experiencia concreta?

Sí, todo puede ser, por supuesto. O sea, la experiencia ha sido muy buena porque en realidad la producción ha sido local. Mi productora ha sido Araceli Pérez-Rastrilla, ella se ha encargado de la producción efectiva. Teníamos la casa madre ubicada en Los Ángeles, a la que reportábamos e íbamos informando de forma puntual. Pero en cuanto al rodaje, en ningún momento hemos tenido la sensación de no estar trabajando en una producción española.

La pregunta del millón. ¿Cuál es tu pieza favorita de toda la franquicia *V/H/S*?

Te diría que es “Coochie Coochie Co”, el segmento de Anna Zlokovic en *V/H/S/Halloween*, que es además con el que se abre la película. Lo han cogido porque creo que es el mejor y el más contundente. De todos los que he visto, es el que más me ha dejado en shock. Me ha encantado. ■

GORE, TERROR Y CINTAS DE VÍDEO

NUESTROS V/H/S FAVORITOS

AMATEUR NIGHT

(David Bruckner. *V/H/S*. 2012)

La primera entrega de *V/H/S* es recordada por este estupendo segmento dirigido y coescrito por un joven David Bruckner, antes de despuntar con *El ritual* y *The Night House*. Una noche de fiesta de tres jóvenes que acaban en un motel con una misteriosa y sensual mujer, que se acabará transformando en una pesadilla y en un espídico relato gore lleno de una pirotecnia visual found footage maravillosa. Pura adrenalina y hemoglobina en clave de terror indie.

SUICIDE BID

(Johannes Roberts. *V/H/S/99*. 2022)

Lily quiere entrar en la hermandad Beta Sigma sea como sea. Para hacerlo, debe superar un reto teñido de folclore: pasar la noche en un ataúd tal como lo hizo Gilitine, una estudiante que desapareció misteriosamente tras una semana enterrada. Entre el sadismo de las *mean girls* más *mean*, la viralidad de la leyenda urbana y uno de los temores más terrenales que hay. Segmento *No Apto Para Claustrofóbicos*.

SAFE HAVEN

(Timo Tjahjanto y Gareth Evans. *V/H/S/2*. 2013)

Un grupo de reporteros se infiltra en una secta en Indonesia para realizar una grabación que se convertirá en un descenso a los infiernos. Con la mayor duración de todos los segmentos de la franquicia, “Safe Haven” es pura tensión, con una catarsis final tan sangrienta como perturbadora. Todo con un ritmo y un crescendo brutales, solo al alcance del tándem formado por Gareth Evans y Timo Tjahjanto.

TO HELL AND BACK

(Vanessa & Joseph Winter. *V/H/S/99*. 2022)

A punto de entrar en el nuevo milenio, Troy y Nate, contratados para grabar una sesión de espiritismo liderada por un aquarellar de señoras inquietantes, serán enviados por accidente al Más Allá, un lugar inhóspito lleno de criaturas deformes. Allí conocerán a Mabel, habitante del inframundo cuyo último deseo es aparecer en el libro de las brujas. Una excursión infernal donde los protagonistas pondrán a prueba, no solo sus ganas de vivir, sino también la amistad que los une.

STORM DRAIN

(Chloe Okuno. *V/H/S/94*. 2021)

Okuno demostraba su genialidad como talento emergente en el terror con este delirio en el que Holly Marciano, reportera de una TV de Ohio, se topará, buscando la noticia al estilo Gale Weathers, con un culto de adoradores de una horripilante criatura criptozoológica llamada Rat Man. Lo que no sabe Holly es que será testigo de su alzamiento, y que ella será clave en el nuevo orden establecido. HAIL RAATMA!

STORK

(Jordan Downey. *V/H/S/Beyond*. 2024)

El director de la estupenda *The Head Hunter*, una de las mejores películas de terror de bajo presupuesto de la pasada década, sorprendió a los fans de la saga con una recreación libre de nuestra *[REC]*, en modo videojuego de terror ultra-gore de acción real, donde un cuerpo de policía especial investiga la caída de un meteorito en una casa. Al llegar ahí, se encuentran con unos zombis grotescos y uno de los seres alienígenas más repulsivos de la historia.

HORROR ESTELAR

Alison Brie

Ojos grandes, casi perfectamente redondos, con largas pestañas y de un azul diáfano que no llega a ser gélido. Hay algo en la mirada de Alison Brie que parece estar hecho para el terror. Para la reacción de *ingénue* trastornada que se resiste a parpadear, por miedo a que algo suceda entre un abrir y cerrar de ojos. Sin embargo, hasta *Together*, de Michael Shanks, parte de nuestra Sección Oficial, pocas películas le han permitido explorar esas facciones dignas de Bette Davis o de un cuadro de Margaret Keane. Una de las incursiones de Brie en el cine de terror, *Scream 4*, le ganó una muerte entre las menos memorables de toda la franquicia: una rápida persecución por un parking. La puntuación de humor negro llegaba en el colofón de la acción: su personaje, una odiosa publicista, termina aterrizando en el techo de una unidad móvil de televisión ante la mirada de todos —y con los ojos bien abiertos—. *The Rental*, un thriller dirigido por su esposo Dave Franco, le dio a Brie el honor de la primera muerte de la película, así como la más prolongada, aunque sin llegar a ponerla en la piel de una *scream queen*. *Horse Girl*, de Jeff Baena, la transformó en una joven extraña que dice haber sido abducida por extraterrestres: el desconcierto de una Brie alucinada e incomprensible le da una de sus mejores interpretaciones, plena de realismo dramático en una película que desborda de rarezas fantásticas. *Together*, protagonizada y producida por la actriz estadounidense y Dave Franco, le brinda finalmente el espacio para continuar regodeándose en el gesto que mejor se le da: la mirada despierta y atemorizada, con párpados tensos y un leve temblor de pestañas. El personaje de Millie nos la presenta entre la alegría natural de su personalidad y la tristeza de una relación que se le escapa entre los dedos y a la que no quiere renunciar. Aquí, Brie adquiere una existencia más corporal que nunca (sí, más que en *GLOW*): no sólo debe contener el deseo —romántico y sexual— por una pareja que la esquiva, sino que también resulta damnificada por el body horror que Shanks figura como manifestaciones de la codependencia. Hacia el acto final, Brie parece terminar de alejarse de sus interpretaciones como las inmaculadas Trudy Campbell en *Mad Men* y Annie Edison en *Community*, que se inclinaban del todo en su faceta de *girl next door*. Sin embargo, hay algo en su inocente mirada que dice lo contrario.

Por Brunella Tedesco

Patir o morir? La resposta definitiva

Demostra els teus coneixements més terrorífics i guanya un Pack Fan i dues nits d'hotel al Melià Sitges per a l'edició del 2026.

LA VANGUARDIA

Participa del 9 al 19 d'octubre en el Quiz de La Vanguardia.

Celebrant el futur!

Som a punt de començar una nova edició del **Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya – Sitges**, que enguany arriba acompanyat de la 25a edició dels Premis SGAE Nova Autoria: una trobada molt especial que anualment reuneix la SGAE, la Fundació SGAE a Catalunya, el Festival i les escoles i universitats de cinema del país, institucions totes elles compromeses amb el suport als nous creadors i creadores, i compromeses també a garantir la seva connexió amb els circuits que impulsen la nostra indústria audiovisual, que creix i es renova gràcies a aquest talent emergent.

Parlar de la celebració dels vint-i-cinc anys dels **Premis SGAE Nova Autoria** és parlar d'un projecte plenament consolidat, que ha estat clau en la generació i projecció del talent audiovisual del nostre país de manera constant i efectiva.

Així doncs, des del **Consell Territorial de la SGAE a Catalunya** volem donar tot el nostre suport a aquests guardons, que al llarg d'aquests anys han estat una plataforma que ha permès descobrir, impulsar i reconèixer la creativitat i el talent emergent. I en aquest

sentit, doncs, distingim la millor direcció-realització, el millor guió i la millor música original dels projectes audiovisuals creats per l'alumnat de les universitats i escoles de cinema de Catalunya.

Els SGAE Nova Autoria són uns premis que no es limiten a una celebració commemorativa, sinó que es projecten com una plataforma oberta al canvi i ens mostren, any rere any, les obres d'aquests joves autors i autores. Són, també, una aposta constant per les noves generacions de creadores i creadors, que simbolitzen el futur del nostre cinema.

Per acabar, volem expressar el nostre agraïment al Festival, a les escoles i universitats catalanes participants i a tot l'equip humà que hi ha darrere el projecte per la seva confiança i el seu compromís. **Moltes felicitats!**

Joan Vives

Compositor. President del Consell Territorial de la SGAE a Catalunya

Jurat dels Premis SGAE Nova Autoria 2025

Belén Funes
Directora i guionista

(Ripollet, 1984). Va cursar Direcció de Ficció a l'Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC), on es graduà l'any 2008. A continuació, va ampliar el seu desenvolupament acadèmic a l'Escola Internacional de Cine y TV de San Antonio de los Baños (Cuba). Ja de tornada a l'Estat espanyol, va treballar durant un temps com a ajudant de direcció, auxiliar de càsting i supervisora de continuïtat.

La seva primera aproximació a la direcció va ser a través del film de curta durada *Sara a la fuga*, que es va estrenar al Festival de Màlaga, on aconseguí la Bisnaga de Plata al Millor Director i el Millor Curtmetratge.

El 2019 va estrenar a la secció oficial del Festival de Cinema de **Sant Sebastià** la seva *opera prima*, *La hija de un ladrón*, que aconseguí la Concha de Plata a la Millor Actriu per a Greta Fernández. El mateix any, el film va ser guardonat amb el **Goya a la Millor Direcció Novella** i tres premis Gaudí — Millor Director, Millor Guió i Millor Pel·lícula de Parla no Catalana —, i també amb el premi FIPRESCI a la Millor Pel·lícula al festival de cinema polonès Off Camera.

Els treballs de Belén Funes s'han pogut veure en certàmens internacionals tan importants com el de Palm Springs, el Cairo International Film Festival, el BFI London Film Festival, el Chicago International Film Festival, el Thessaloniki Film Festival, el festival de Les Arcs, el Festival de Cinema de l'Havana o el Shanghai International Film Festival, entre d'altres.

Los Tortuga, la seva segona pel·lícula, es va estrenar a la secció oficial del **Festival de Cinema Internacional de Toronto** (TIFF). Poc després va fer el seu debut nacional al **Festival de Màlaga**, on aconseguí la Bisnaga del Premi Especial del Jurat, la Bisnaga a la Millor Direcció i la Bisnaga al Millor Guió, a més del Premi Signis.

Actualment està immersa en el desenvolupament del seu tercer film i compagina la seva labor com a cineasta amb la de docent.

Laia Aguilar
Guionista i escriptora

(Barcelona, 1976). Va estudiar Comunicació Audiovisual a la Universitat Ramon Llull. Com a guionista ha treballat en projectes com *Wolfgang*, (extraordinari) (guió d'adaptació del llargmetratge basat en una novel·la seva i produït per Nostromo), *Jo mai mai* (sèrie de TV3), *Madres* (sèrie emesa per Amazon Prime i Telecinco), *Merli* (TV3, La Sexta), *Infidels* (TV3), *El Príncipe* (Telecinco), *Olor de colònia* (TVE i TV3), *Ventdelplà* (TV3), *El cor de la ciutat* (TV3) o *Un paso adelante* (Antena 3), entre d'altres.

Com a escriptora ha publicat *Tots aquells mars* (Columna/Destino), *Pluja d'estels* (Destino, Premi Josep Pla 2020), *Les altres mares* (Columna), *Juno* (Fanbooks, Premi Protagonista Jove 2020), *Wolfgang*, *El secret del pare* (Columna) i *Wolfgang (extraordinari)* (Columna, Premi Carlemany 2016 i Premi Atrapallibres 2018).

Francesc Gener
Compositor de cinema i televisió

(Manresa, 1966). Va cursar estudis de piano i orquestració als conservatoris de Manresa i Badalona, respectivament, i més tard va ampliar coneixements a l'Escola de Música Moderna ESCLAT, on va estudiar piano jazz, harmonia moderna, arranjaments i composició. Posteriorment, va perfeccionar la seva formació als Estats Units amb la pianista Hulse Helga i el pianista de jazz Mark Alpaugh.

Actualment és professor habitual de les classes magistrals de l'Aula de Música Moderna de la Fundació Conservatori Liceu de Barcelona.

Segueix-nos a:

www.sgae.cat | www.fundacionsgae.org
facebook.com/sgaeact
@SgaeAudiovisual | @fundacionsgae
@sgae_cat | @sgaeaudiovisual | @fundacionsgae

#autoriaSGAE
#SGAEActualidad
#25anysNovaAutoria
#PremisSGAENovaAutoria

fundació sgae

25 ANYS
PREMIS SGAE
NOVA AUTORIA
2000 - 2025

SITGES
EL FESTIVAL INTERNACIONAL DE
CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

¡ESTE MONO TE VA A MATAR!

Edgar Allan Poe publicó en 1841 *Los crímenes de la calle Morgue*, un relato policíaco pionero conectado con el terror. El asesino de esa historia era un aterrador orangután que era capaz de mimetizarse con los humanos.

Esa fue la semilla que, muchos años después, creó en el cine el subgénero de los simios homicidas, un filón de películas altamente perturbadoras y en algunos casos muy sangrientas.

Aprovechando la llegada de *Primate* a Sitges, repasamos algunos de nuestros monos psicóticos favoritos.

Por Xavi Sánchez Pons

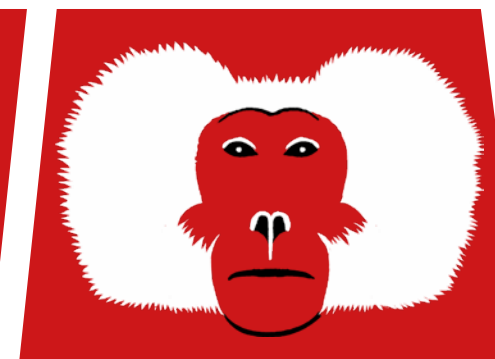
LINK
(1986)

Ideada por dos figuras legendarias del explotación, Richard Franklin i Everett De Roche, este turbio filme presenta a uno de los primates asesinos e inteligentes más logrados del subgénero, un orangután llamado Link, con el que experimenta Terence Stamp, un refinado mad doctor. Una joven Elizabeth Sue sufrirá el acoso de este simio mayordomo, que estuvo interpretado por un orangután real llamado Locke, procedente de un circo.

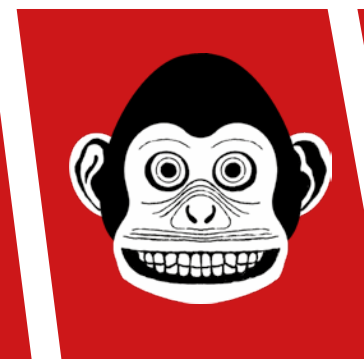
ATRACCIÓN DIABÓLICA
(1988)

Una de las mejores películas de George A. Romero fuera de su ciclo zombi, *Atracción diabólica* tenía como estrella a Ella, una mona capuchina cuidadora, genéticamente alterada, que se acaba obsesionando de forma malsana con el joven tetrapléjico al que cuida. Con una carga sexual alucinante, no es exagerado afirmar que se trata de una versión simiesca de *Atracción fatal*. La mona capuchina que aparece en el filme se llamaba en realidad Boo y tenía varios monos capuchinos como dobles.

SHAKMA
(1990)

Clásico de la serie B noventa muy explotación a recuperar con urgencia. *Shakma* ponía en el centro de su historia a un mono babuino que, tras ser usado en un experimento y condenado a morir, se rebela contra los humanos responsables de su desdicha. Amanda Wyss, la queridísima Tina Gray de *Pesadilla en Elm Street*, será la scream queen que se enfrentará a uno de los simios más violentos de la historia del cine de terror.

THE MONKEY
(2025)

¿Quién dijo que los simios inanimados no daban miedo? Stephen King lo demostró en un escalofriante relato que convertía la famosa figura del juguete del mono con platillos en un objeto maléfico que maldecía a su poseedor. Este mismo año, Oz Perkins ha llevado esa historia al cine, consiguiendo una de las comedias negras de terror más salvajes del siglo XXI. Por cierto, la imagen que presidía el poster de *Atracción diabólica* era ese mismo juguete. Una conexión maravillosa.

PRIMATE
(2025)

Johannes Roberts, director británico a reivindicar especializado en películas de terror de presupuesto ajustado, deja de lado los tiburones de las dos entregas de *A 47 metros* (en la redacción del Diari somos especialmente fans de los escualos ciegos de la segunda parte) y los sustituye por un chimpancé con rabia que se convertirá en un Cujo simiesco asesino y voraz. Con unos FX de maquillaje de la vieja escuela, *Primate* es la película más sangrienta y trepidante de Roberts, uno de los nuestros.

fuze tea

El Sabor Original lo tenemos nosotros. Lo llevas bebiendo 30 años.

¡Pruébalo!

UN REFRESCO DE TÉ DE LA FAMILIA Coca-Cola.

OFFICIAL MERCHANDISING

DEL 9 AL 19 D'OCTUBRE

EXTERIOR DE L'HOTEL MELIA
PLATJA DE SANT SEBASTIÀ

FANSHOP
10AM - 10PM

FANTASTIC PRODUCTS

THE ORIGINAL
CHA CHA

TOTAL FANS

WWW.CHA-CHA.ES
@THEORIGINALCHACHA
WWW.SITGESFILMFESTIVAL.COM

SITGES
FESTIVAL INTERNACIONAL DE
CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

En benefici de:

Ball de VAMPIRS 2025

EN BENEFICI de la Creu Roja

per a projectes de Voluntariat i d'Infància en risc d'exclusió social.

10 d'octubre de 2025

a les 19.30h, a l'Uniq (Port de Sitges- Aiguadolç).

Amb l'assistència d'actors, actrius i directors del Sitges Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya.

9-19 OCTUBRE 2025
SITGES
34 FESTIVAL INTERNACIONAL DE
CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

—zoopa
the—
smart—
agency

ENTRADES A LA VENTA
<https://bit.ly/balldevampirs>

DIJOUS 9 I DIVENDRES 10 D'OCTUBRE DE 2025

58 SITGES-FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA | 13

Com una espècie de somni febril, veient un anunci rere l'altre a la tele quan t'has quedat adormit al sofà. El rellotge ja passa de la mitjanit i tu, que estaves hipnotitzat per la televisió lineal sense cap motiu (segur que enganxat a un programa d'aquells on et reformen la casa o d'investigadors del paranormal), has caigut en un estat d'entreson. I cada cop que obres els ulls, t'ataquen els eslògans publicitaris de la persona que està venent el que sigui a la telebotiga. Potser un sofà reclinable amb turbo massatge. O una joia d'última generació amb safirs en forma de cor. I si es tracta d'un canal local, pots viatjar entre somnis i realitat per polígons on s'anuncien botigues de mobles o restaurants construïts a naus industrials gegants.

Ara que ja esteu captant el mood, serà més fàcil parlar de *Buffet Infinity*, un dels títols més radicals i interessants de l'any, configurat per un compendi d'anuncis (ficticis) de la tele local de Westridge County. El comediant canadenc Simon Glassman debuta en la

direcció amb aquesta proposta rere la qual pot veure's un pòsit d'horror còsmic, que s'obre camí a mesura que van retransmetent-se els espots de dos restaurants rivals. Una suposada competència lícita que acabarà tornant-se estranya i tèrbola, quan missatges criptics, anuncis de desaparicions i altres successos inexplicables vagin enterbolint el bloc publicitari.

Una genialitat que evoca a uns altres títols de naturalesa semblant. Com l'òpera prima del Master of Horror Joe Dante, *The Movie Orgy* (1968), un compendi de cinc hores que compilava un munt de sketches, seqüències de pel·lícules de sèrie B, anuncis i minuts musicals (entre altres artefactes audiovisuals). El fil conductor? Construir un collage que reflectís la forma de vida estatunidenca a mitjan segle XX que, de manera experimental, s'avançava al format dels vídeos mash-up que vindrien amb l'era YouTube. També ens ve al cap aquella joia anomenada *The Green Fog* (2017), dirigida per Evan Johnson, Galen Johnson i Guy Maddin,

Noves Visions sempre ajuda a fer-nos un mapa conceptual de les idees més innovadores i propostes més experimentals que no tenen recorregut al circuit comercial. Una d'aquestes és *Buffet Infinity*, que es projecta el primer dia d'aquesta edició, una més que evident declaració d'intencions de l'esperit de la secció més radical de Sitges.

Per Javier Parra

on es reciclava el metratge d'un bon grapat de pel·lícules filmades a San Francisco, amb la finalitat de reconstruir *Vertigen* (*D'entre els morts*) de Hitchcock. Encara que fos un encàrrec comissionat per la San Francisco Film Society pel 60 aniversari del SF International Film Festival, el poder del muntatge i l'acurada selecció de les seqüències la van convertir en títol de culte instantani.

Passa el mateix amb *The Great Satan* (2018), del col·lectiu Everything Is Terrible!, conegut per les seves performances audiovisuals i per estar creant un arxiu inabastable de vídeos extrems de "les muntanyes de mitjans de comunicació morts que han estat abandonats per la humanitat". En aquesta, el protagonista és Satanàs, i com la seva figura ha influenciat als mitjans, pel·lícules, anuncis, programes de TV i d'altres, des de fa dècades. Un *espècie* viatge ple de moments icònics, perfecte per la generació TikTok, i que connecta per l'obscur i macabre, amb el terror còsmic que planteja *Buffet Infinity*. ■

Salpica, chapotea, feliz en el agua

Un lago tranquilo y apacible. Un chapoteo misterioso perturba el entorno de ensueño. Un sonido inhumano, acompañado de sinistras pisadas y un eco gutural, rompen el silencio. Cuando te giras, la tienes ante ti: una criatura abominable, con ojos de pez que te asoman al vacío existencial. Se trata de la memorable criatura marina de *Creature from the Black Lagoon*. Millicent Patrick (pese a que su crédito fuese inicialmente robado por el jefe del departamento de maquillaje de Universal) empleaba en su diseño elementos naturales de seres que habitan en nuestro entorno. Algo que se ve de forma muy clara en el estupendo monstruo de *Monster Island* (a cargo de Ernaka Puspita Dewi), presente en el Festival, donde el monstruo de la laguna se hibrida con *Depredador* y *Enemigo mio*.

Patrick construyó mucho más que una criatura icónica del género. Fue capaz de convertir a la propia naturaleza en el centro de nuestros miedos: la certeza de que todo lo que compone el universo ha sido concebido para destruirnos. Un miedo existencial, e incluso cósmico, que también se puede apreciar en el glorioso diseño del xenomorfo de *Alien* a cargo de H. R. Giger. Y de esta forma, Millicent Patrick pudo unir las profundidades de un lago siniestro con la inmensidad insondable del cosmos.

Por Guillermo Tato

Aunque el origen del gore lúdico se remonte a nombres como Herschell Gordon Lewis o George A. Romero, la verdadera explosión de vísceras llegó en 1981, cuando un jovencito llamado Sam Raimi estableció una gramática visual propia donde el horror y la comedia se fundieron en un matrimonio inseparable. El splatstick —mezcla de splatter y slapstick— constituye la espina dorsal de la saga *Evil Dead*, pese a que en *Posesión infernal* todavía reinaban los escalofríos frente a las risas. Es en *Terroríficamente Muertos* donde el terror de serie B se empapaba bien en sangre mientras era captado por una cámara poseída que nos puso en los ojos de una entidad demoníaca.

Con ellas nacería el icono Ash Williams, un tercio de héroe de acción y el resto de ganso que recibe todo tipo de golpes y tropazos para reproducir el humor físico heredado de *Los Tres Chiflados*, cambiando las guerras de tartas por el baño de sangre, los ojos volantes y las luchas contra su propia mano poseída. *El ejército de las tinieblas* culminó esta progresión, abrazando la fantasía oscura y la parodia del cine medieval, algo

como *Los caballeros de la mesa cuadrada*, pero con demonios hiperactivos, conjuros que salen del revés y esqueletos vivientes a lo Harryhausen.

El impecable viaje al mundo de los Deadites se cerraba con la gloriosa *Ash vs Evil Dead*, donde Bruce Campbell definía mejor la personalidad de su paladín, convirtiéndole en un Bob Hope moderno en una serie con formato y estructura de comedia pura, añadiendo gags escatológicos al tradicional festival de mutilación. Después, Raimi entró en su fase de *auteur*, quiso imitar a sus colegas, los Coen, y de paso reformular el blockbuster de superhéroes tal y como lo conocemos ahora, pero su regreso a lo que mejor sabe hacer se transformó en otra obra maestra del pringue y el guantazo: *Arrástrame al infierno*.

Una vuelta a la fórmula con una historia de terror sobrenatural que es también una ácida sátira sobre la moralidad corporativa, con el asedio de una anciana de formas grotescas, pero siempre con un humor macabro que adereza el arsenal técnico de planos

holandeses, zooms vertiginosos, perspectivas aberrantes, y el movimiento subjetivo frenético marca de la casa, siempre con maquillajes prostéticos y efectos prácticos que indican que el chaval universitario con ganas de hacer el gamberro sigue ahí.

Si rascamos en su filmografía encontramos algunas trazas de delirio, como en *Spider-Man 2*, cuya escena de la operación de Doc Ock deja salir su frenesí controlado, pariente de su otra adaptación Marvel, *Doctor Strange en el multiverso de la locura*, incluso con ataques kaiju lovecraftianos, o el mago zombificado en una montaña rusa con su estilo visual hiperbólico. La obra de Raimi es un testamento del cartoon de carne y hueso, donde los espantos y la carcajada no son opuestos, sino herramientas complementarias para explorar el caos con una sonrisa perversa, abriendo paso a otros que llevaron su mismo estilo a cotas más extremas, como Stuart Gordon, Brian Yuzna o Peter Jackson y cuyo rastro pasa por cientos de películas de terror, incluida *Weapons*, uno de los mayores éxitos recientes del género. ■

ÚLTIMA SALIDA

BRIGADOON

Por Javier Parra

Nova edició de Sitges i tornaré a ser jo qui us faci la crònica de tot el que passa a Brigadoon, la secció més insòlita del festival. I no es per res, però comencem ben fort amb un bon grapat de projeccions d'algunes de les pel·lícules més esbojarrades. No d'aquest any, sinó de tota la història del cinema.

Com a part de la Retrospectiva Risas y escalofríos, inaugurarem les projeccions del dijous 9 amb *Two Thousand Maniacs!*, del meu estimat Herschell Gordon Lewis, el padri del gore. Un dels clàssics del cinema B nord-americà, sobre un grup d'urbanites que arriben al poble sureny de Pleasant Valley. Després de la càlida benvinguda, seran protagonistes d'un bon grapat de jocs salvatges en clau Grand Prix mortal.

Continuarem amb la primera de les pel·lícules del Premi Nosferatu d'aquest any, el qual rebrà el mexicà Hugo Stiglitz, que a les ordres de René Cardona va rodar *Supervivientes de los Andes*, un dels títols d'exploració sensacionalista més llegendaris sobre aquell accident d'avió i l'equip de Rubgy uruguaià sobrevivint a la neu. A la nit, Trash-O-Rama presenta ens porta una joia del cinema taiwanès, el qual estarà ben present aquest 2025 amb *The Devil*, un disbarat que recorda a Lucio Fulci, amb una bruixa icònica i uns quants litres de fluid verd.

El divendres, també com a part de la Retrospectiva, tenim propostes tan dispars com *TerrorVision* i *El liguero mágico*. Crec que mai hauries imaginat una programació on convisquessin Ted Nicolaou i Mariano Ozores.

PRESENTA ESTOS CUPONES EN LA TAQUILLA VERDI O VERDI PARK Y CONSIGUE DESCUENTOS EXCLUSIVOS EN TU ENTRADA DE CINE O COMPRA DE DVD Y BLU-RAY

DESCUENTO ENTRADA DE CINE

3€

VÁLIDO HASTA EL 31/12/2025 POR LA COMPRA DE 1 ENTRADA ESTÁNDAR. NO VÁLIDO EL DÍA DEL ESPECTADOR, FESTIVO O VÍSPERAS DE FESTIVO. NO ACUMULABLE.

DESCUENTO DVD

2€

VÁLIDO HASTA EL 31/12/2025 POR LA COMPRA DE 1 DVD DE NUESTRO CATÁLOGO. NO ACUMULABLE.

DESCUENTO BLU-RAY

2€

VÁLIDO HASTA EL 31/12/2025 POR LA COMPRA DE 1 BLU-RAY DE NUESTRO CATÁLOGO. NO ACUMULABLE.

CINES VERDI

CON

SITGES

LA FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

DIJOURS, 9 D'OCTUBRE	DIVENDRES, 10 D'OCTUBRE
08:30 CINEMA ESCORXADOR THE INFINITE HUSK105'	08:15 CINEMA ESCORXADOR DOG OF GOD97'
08:30 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES VIEJA LOCA94'	08:15 AUDITORI MELIÀ SITGES TOGETHER102'
08:00 PRADO EL BAILE DE LOS VAMPIROS108'	08:30 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES TRANSCENDING DIMENSIONS97'
08:45 AUDITORI MELIÀ SITGES ARCO98'	08:45 PRADO CURTS FANTÀSTICS A COMPETICIÓ I32'
10:30 CINEMA ESCORXADOR BUFFET INFINITY99'	10:15 CINEMA ESCORXADOR PIRANHA94'
10:45 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES TORNADO91'	10:15 AUDITORI MELIÀ SITGES DEATH OF A UNICORN108'
11:15 PRADO CORAZÓN DE LAS TINIEBLAS84'	10:30 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES DEAD LOVER84'
12:15 AUDITORI MELIÀ SITGES ALPHA122'	11:15 PRADO CURTS D'ANIMACIÓ A COMPETICIÓ I108'
12:30 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES THE THINGS YOU KILL114'	12:15 AUDITORI MELIÀ SITGES THE HOME (JAMES DEMONACO)97'
12:30 CINEMA ESCORXADOR THE NUTTY PROFESSOR107'	12:30 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES PRIMATE89'
13:00 PRADO MERMAID105'	12:30 CINEMA ESCORXADOR PICNIC AT HANGING ROCK108'
13:00 PRADO THE SURRENDER96'	13:30 PRADO XANA Y EL SECRETO DEL TIEMPO107'
13:00 PRADO 13 DAYS TILL SUMMER80'	14:15 AUDITORI MELIÀ SITGES MOTHER'S BABY108'
14:30 CINEMA ESCORXADOR MEMORY HOTEL100'	14:30 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES THE FURIOUS114'
14:45 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES THE TRUE BEAUTY OF BEING BITTEN BY A TICK82'	15:30 CINEMA ESCORXADOR 1000 WOMEN IN HORROR97'
15:00 AUDITORI MELIÀ SITGES SHELBY OAKS91'	15:30 PRADO RABBIT TRAP88'
	16:30 AUDITORI MELIÀ SITGES PRIMATE89'
	16:15 TRAMUNTANA MELIÀ SITGES LA HERMANASTRA FEA110'
	17:30 PRADO THE THINGS YOU KILL114'
	17:45 CINEMA ESCORXADOR TAMALA 2030: A PUNK CAT IN DARK130'

BRIGADOON
15:00 TERRORVISION85'
17:00 LOS CÁNTABROS95'
19:00 A WORLD WAR II FAIRY TALE: THE MAKING OF MICHAEL MANN'S THE KEEP90'
21:00 OCCUPY CANNES94'
23:00 EL LIGUERO MÁGICO90'

PUNT DE TROBADA OFICIAL DEL FESTIVAL

SEA YOU

SITGES

SITGES

FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

HORARI 19 a 03h DEL 09.10 AL 18.10

PE-TARDEO 18 a 22h 11.10 & 18.10

23h DJ SET CADA NIT • DRINKS & DANCE

Passeig de les Drassanes 23, Port de Sitges Aiguadolç

THE DREAM MAKERS

A NEW GENERATION OF FILMAKERS

HECHO REALIDAD POR
DREAM MAKERS.

UNA COLABORACIÓN ENTRE
CUPRA, ESCAC Y J.A. BAYONA.

SENHUELLO

ESCRITA Y DIRIGIDA POR MARTHA G. AYERBE

OFFICIAL AUTOMOTIVE PARTNER OF THE 58TH
SITGES FILM FESTIVAL